

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marșii, Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl. pentru fie-care publicare.

Vrășmașii bisericeii.

În numărul 2 al ziarului nostru am publicat în traducere întreg articolul din ziarul „Egyetértés” care se ocupă cu taxele sidoxiale din biserica noastră.

Publicul românesc are ocaziune să compare cele publicate de acel ziar cu cele scrise de noi tot în cestiunea această chiar și în colónele acestui ziar, dară și mai în detaliu în o broșură separată, care tractează pe larg această cestiune.*)

Autorul articolului din ziarul „Egyetértés” se vede, că a avut înținare liberă în dosarele ministrului de culte, deórece cunoște lucrurile bine, în special e corect în citarea datelor în ce privește anii și numerii dela ordinațiunile emanate dela guvern în această afacere.

Nu spune însă lucrurile în lumina adevărului și această cu tendența de a lovi în guvernul actual, care nu mai e ca cele din trecut, va să zică este o tendență vedită de a lovi în guvernul actual însă în vestmântul îndreptățirii, făurit din trecut și din faptele din trecut, de aceea revenim noi la acel articol spre a restabili adevărul.

Autorul articolului susține, că încă Iosif al doilea a dispus, ca taxele sidoxiale să le reparteze, colecteze și administreze ca fond separat organele statului.

Asertiunea această nu se pòte susține cu acte. Din contră, la început repartarea, colectarea și administrarea o a făcut biserica prin organele sale.

Abia la 1809 a intrat stadiul accentuat de autorul articolului din cestiune, atunci a luat guvernul măsurile cuviincioase ca încasarea să o facă organele statului.

*) Sidoxia. Cestiunea dotațiunii arhierelui ortodox-român din Transilvania, de Mateiu Voileanu, asesor consistorial.

Sibiu, tiparul tipografiei archidieceșane 1897.

După rectificarea acesta trecem la alta, care este și mai cutezată, și care lovește în rēposatul metropolit Șaguna și în consistorul archidieceșan de atunci.

Se susține în acel articol, că metropolitul Șaguna la anul 1869 nu era dumerit asupra naturii acestui fond, nu scia ce să facă cu el, cum să-l administreze, și era în cea mai mare perplexitate, din care apoi l'a scos complexanța guvernului.

Lucrurile nici în punctul acesta nu s'au întemplat, după-cum le prezentază ziarul din cestiune.

La 24 Octobrie, 1868 sub Nr. 16.961, ministrul de culte de atunci, fericitul Br. Eötvös notifică metropolitului Șaguna, că Maiestatea Sa cu datul 1 Octobrie, 1868, s'a îndurat a dispune, ca fondurile archidieceșane, cari erau în administrațiunea statului, să se dea în administrațiunea autonomă a bisericeii.

În urma acestei notificări metropolitul Șaguna a convocat o conferență archidieceșană din bărbați, cu cari se consulta în afacerile bisericești și la 27 Octobrie acea conferență a luat concluse meritorice cu privire la primirea fondurilor în administrarea autonomă a bisericeii.

În înțelesul acestor concluse cu datul 13 Novembre, 1868, s'a trimis o reprezentanță la guvernul țerii, în care s'a mulțumit Maiestății Sale monarhului pentru grația prea înaltă, s'a mulțumit ministrului de culte Eötvös pentru esoperarea grației prea înalte, și s'a notificat comisiunea esmisă pentru primirea fondurilor. În comisiune a fost metropolitul Șaguna, apoi eforii: Ioan Hannia, Petru Roșca, Ioan Brote și fiscalul Dr. Ioan Borcea.

După primirea fondurilor tot sub presiunea metropolitului Șaguna a luat conferența conclusul, ca să se susțină și pe viitor usul de până atunci, anume statul să anticipeze anual suma de 8480 fl (8000 fl. salariul arhierelui, 840 fl. remunerațiune câte de 20 fl. pentru 24 de învățatori), el să încasseze taxele sidoxiale, cari cu acel an s'au

urcat la 7 cr. de fiecare cap de familie.

Încât suma încassată nu ar acoperi întregă suma anticipată de cătră stat, biserica la finea fiecărui an să refundeze diferența.

Spre a se puté face această statul cu finea fiecărui an să facă socotélă despre sumele eicetate asupra credincioșilor noștri, și despre cele factice încassate.

Pre basa acestor enunțațiuni s'au formulat următoarele cereri:

1. Maiestatea Sa monarhul să fie rugat a încuviința încasarea taxelor sidoxiale în suma câte de 7 cr. prin perceptoratele regesci;

2. arhieriscopului să i se anticipeze salariul de 8000 fl. în rate lunare prin perceptoratul regesc din Sibiu;

3. celor 24 învățatori să li se solvécă ajutoriul prin respectivele perceptorate regesci, în al căror cerc și au locuința.

4. Perceptoratul regesc din Sibiu, ca casă centrală, în fiecare an să facă socotélă despre sumele încassate, ca astfel consistoriul archidieceșan să scie cât s'a încasat an de an din sidoxie, și să pòtă refunda eventuala diferență dintre suma anticipată ca salariul arhierelui și între cea factice încassată.

La reprezentațiunea consistoriului ministrul de culte cu datul 16. Decembre, 1868 a răspuns, ca a dispus încasarea sidoxiei și mai departe prin organele statului, a dispus anticipearea sumei de 8000 fl. ca salariu arhieriscopului, a dispus ca perceptoratul din Sibiu, ca casă centrală să dea în fiecare an socotélă în scopul refondării eventualei diferențe, care eventual nu ar fi aflat acoperire prin încassarile sidoxiei.

Este deci evident din cele premerse, că metropolitul Șaguna și consistoriul archidieceșan a fost conșciu de drepturile și datorințele sale, și a făcut toți pașii necesari, pre cari și guvernul țerii i-a acceptat.

Ar mai fi încă să ne luminăm în o cestiune, cum s'au încasat tacesele

sidoxiale dela 1868 până la finea anului 1894.

Autorul articolului din cestiune și aici scrie lucruri, pe cari nu le pòte proba.

Un singur lucru ne uimesce.

Autorul articolului se miră, că dela 1868. încóce n'au intrat din taxele sidoxiale atâția bani, ca să se acopere din ele salariul arhieriscopului, deși și el scie „că guvernul cultelor și al instrucțiunii publice nu prea da zor oficiilor de dare să vadă mai cu zel de încasarea taxelor”.

Asupra acestora vom dumeri pe autorul articolului din cestiune în unul din numerii viitori.

Revistă internă

Parlamentul țerii.

Ultimul act al controverselor pentru cota s'a terminat în ședința din 22 I. c. n. prin aceea, că parlamentul a luat spre știre rescripțul ministrului-președinte despre decisiunea Maiestății sale în chestia cuotei, adusă cu valóre până la 30 Iunie a. c.

A vorbit contra luării la cunoștință deputatul Polónyi, aducând ca motiv principal împrejurarea, că în Austria nu e constituționalism, legislațiunea austriacă nu a desbătut proiectul de cuotă și decisiunea nu s'a putut face pe baza unor principii verne, prescrie prin lege. După-ce deputatul Hodossy din partidul liberal a arētat, că în Austria există constituționalism cerut de lege și cele înșirate de antevorbitor nu le pretinde legea, mai în urmă a luat cuvēntul ministrul-president Széll. S'a ocupat pe rēnd cu tóte gravaminele oratorilor opoziției și cu un aparat convingētor a căutat să le rēstórne. Cu esceptia stângei, camera a primit decisul Monarhului.

A urmat referada lui Rohonyi asupra modificării regulamentului de casă, care s'a primit fără discuție.

O măsură folositoare.

Ministerul căilor ferate din Austria a luat mēsură importante pentru a organiza

FOIȚA

Arta de a se mărita.

(Urmare)

Și amorul e ca și o flóre, zise o dómână sentimentală.

O dómână mai seriosă — bună soție și bună mamă de familie — o întrerupse:

Nu ori ce flóre și nu ori ce iubire e trecătoare.

Așa e, observă un profesor de botanică. Sunt orchidee, cari se susțin cu lunile pe tulpinele lor și chiar după ce le tai mai rămân săptămâni întregi fragede. Dar florile de paie ce trăesc cât veacul?

Dama sentimentală: Am vorbit în genere despre flori și n'am amintit esceptiunile.

Botanicul: Și florile de rēnd se pot face trainice pe cale artificială și cine a umblat prin Berlin sau Scandinavia a putut să vază în multe ferestri admirabile buchete de flori înbalsamate.

Dama sentimentală: Dar această e numai înbalsamare.

O altă damă. Ași vrea să sciu cum s'ar putea înbalsama și amorul, ca să-i se conserve pe vecie vioiciunea și coloritul,

Botanicul: Cu acid carbolie, argint viu, cu alție de arsenic . . .

O adevărată spaimă provocară aceste cuvinte.

Asta e o blasfemie. Învēțații sunt toți brutali, nesuferibili... Mórte sciinței!

Un profesor de psihologie, care a tăcut până acum și a privit femeile frumóse, zise cu modestie, că botanicul n'a pronunțat nici un lucru de blasfemie, n'a profanat sublimitatea amorului, pentru că și asupra sentimentelor influințază forțe interne și externe și prin aceste forțe sentimentele cresc, stagnéză, învie, mor. Deci — sfērși psihologul — trebuie să existe și astfel de forțe cari promovéză și susțin pe timp îndelungat viața amorului. Numai cât trebuie aflat mijlocul și aplicat înțelepțesce.

Dama sentimentală: Intr'adevăr așa dori să sciu ce susține amorul.

Psihologul: De exemplu credința celor ce se iubesc reciproc.

Dama sentimentală: Soții credincioși și așa se iubesc reciproc și n'au lipsă de mijloce artificiale.

O damă: Ceeace susține mai bine amorul, e gelozia.

O altă damă: E mai bine a da totdeuna speranță, dar a nu ceda nici odată.

Dama sentimentală: Intr'adevăr? Da, acesta e cel mai sigur mod de a ucide amorul.

A treia damă. Nu laud mult sexul nostru dar zic, că cel mai bun antiseptic al amorului e cochetăria.

A patra damă. Să trăiască! Lucru de căpetenie e însă, că nu ne este iertat a ne arēta nepeptenate sau neglijate.

A cincea damă. Și totdeuna trebuie să fimem cât mai sus prăjitura, ce voim a da. N'ați observat poziția cățelușilor, când voim a-i amăgi cu vre-o delicatésă? — Tóte damele s'au amestecat deja în dispută, numai dómna cea mai bătrână nu și-a spus părerea. Acesteia i-ar fi plăcut să apară tineră și cu ajutorul croitorului, a drogistului și a unui negustor de colorii i-a și succes uneori, mai cu sémă în salóne ne iluminate de ajuns. A lovit masa cu eventualiul, ca să atragă atențiunea celor prezenți asupra sa; se făcu liniște generală, tușind și ascuți gâtlegiul și apoi vorbi astfel:

Domnilor și dómnelor! Eu nu știu ce trebuie să facă bărbații, ca să-și păstreze iubirea noastră. Asta e tréba lor și pe mine nu mă privește. Eu știu numai mediul cu care-i facem să îngenunche pururea la piciórele noastre...

Aci a tăcut. Membrii societății au înțrebat-o nerăbdători:

Care pòte fi acel mijloc miraculos?

Dómna iarăși lovi cu eventualiul în masă și exclamă sgomotos:

Disprețul!

Atunci luă cuvēntul un venerabil bătrân, care până aci ascultase cu un suris voltairian palavrele, un bătrân, care n'a fost profesor de psihologie, dar totdeuna a studiat pe bărbați și pe femei, cu mare iubire și cu multă indulgență.

Imi permiteți să vorbesc și eu? Deși n'am alt merit, dar sunt cel mai bătrân între d-vóstră și am vėzut mai mulți bărbați, mai multe femei, decât d-vóstră.

Să auzim! Să auzim! Care e acel mijloc miraculos?

Cel mai excelent mijloc care susține iubirea, frumóse dómne și onorabili domni... e....

Ce-e? Ce-e?

Pudórea.

Toți tăcură; unii erau surprinși, alții își reaminteau fără veste trecutul depărtat, alții regretau că nu pricep această dicțiune. Dar numai acest bătrân a spus adevărul.

I-c.

serviciul de salvare în caz de accident pe căile ferate. Ministerul a ordonat ca toți împiegații căilor ferate afectați la serviciul mișcării și al tracțiunii să fie supuși la un examen medical minuțios, ca astfel să se poată constata aptitudinea lor la acest serviciu.

Pe de altă parte se vor lăsa în toate depozitele de locomotive vagoane de ambulanță și o parte din personalul acelor depozite va fi pus în curentul primelor ajutoare, care se pot da bolnavilor sau răniților.

Acest personal va fi organizat puțin, câte puțin într'un fel de corp sanitar a cărui misiune va fi de a se duce imediat acolo unde accidentele au avut loc, și de a ajuta pe medici în îndeplinirea sarcinii lor.

La dotațiunea clerului

Simeria în 8 Ianuarie v. 1900.

Onorată Redacțiune!

E frumoasă și sublimă ideea concepută de vrednicii noștri colegi din tractul Reghinului, pentru a cărei generalizare și întrupare au scris în „Tel. Rom.” un „preot ortodox” și un anonim. Pe cât e această de adevărat, pe atât e mai pe sus de ori ce îndoială că întruparea acestei idei reclamă puțință și din punct de vedere material, și din cel spiritual. Pentru aceea deci ni se impune întrebarea, că avem, sau nu avem această puțință reclamată? Fără multă vorbă, la această întrebare eu dau răspunsul că da, avem.

Știu prea bine, că între numeroșii preoți ai numerosului nostru popor pot fi mulți pe cari nu eu trebuie să-i învăț că ce să facă, ci dela cari trebuie să primesc în învățatură sau îndrumare. De aceea accentuez, că eu la întrebarea de mai sus, nu dau răspuns afirmativ cu scop de a îndupleca pe mulțimea colegilor mei, ca și ei să deie un asemenea răspuns, ci îmi motivez acesta cu cele ce urmează:

Că singuraticile sume, cu care statul contribuie la întregirea salariului preoților, în ce măsură ajută pe singuratici preoți, e o întrebare, al cărei răspuns nu atâră atâta dela mărimea sau micimea sumei de întregire se împărțese de întregire, cum și dela lipsele, pe cari numai el și cei mai de aproape de el le pot ști cu acuratețe. De această părere fiind eu zic, că noi nu putem ști că suma de întregire, fie ea relativ mare sau mică, ajută mult, sau puțin. Cece putem ști cu siguranță e, că sumele întregitoare ajută.

Precum scim că sumele întregitoare, fără considerare că sunt ele mici sau mari, cuprind în sine pentru preoții noștri un ajutor tocmai așa scim și trebuie să scim, că preoții noștri precum până acuma, așa și de acum încolo ar exista și fără de întregirea salariului dela stat. Așa dară dacă preoții noștri ar putea exista și fără întregirea salariului dela stat, lucrul firesc că ei cu atât mai vârtos pot exista fără o mică parte a întregirii, care nu fără —, ci cu libera și neinfluențată învoire a lor, a preoților, s'ar folosi pentru anumite înalte scopuri bisericesti.

Acestea sunt vederile cari m'au determinat a zice, că preoții noștri, din punct de vedere material au puțință de a împlini cele zise în „Tel. Rom.” de „un preot ortodox” și de un prea stimabil anonim, și fiindcă o au, împlinirea atâră dela voința lor.

I. Scim cu toții, că institutul nostru teologic de decenii încôci cu disparte excepțiuni a primit în sinul său tineri cu frumoase pregătiri gimnasiale sau reale, spre a-i califica pentru înalta treaptă preoțescă; scim și aceea, că corpul didactic al institutului nostru teologic, precum acuma așa și în trecut nu din simț de datorință, ci din înălțătoare însuflețire și-au dat, respective își dau silința ca pe tinerii aspiranți la preoție în privința minții să-i lumineze, în privința inimii să-i nobiliteze și în chipul acesta să-i facă capabili de a se însufleți pentru lucruri mari și nobile. Despre asta nu se îndoiese nime. Covârșitoarea majoritate a statului nostru preoțesc așadar o constituie preoții, a căror minte și inimă, pentru sămânța pe care „Tel. Rom.” prin articlii din numerii 136 și 137 au aruncat-o, sunt pământ bun și roditor, pentru cari apelul cuprins în amintiri articlii, nu e glasul celui ce strigă în pustie, și cari ca atari

au acea puțință spirituală, pe care o reclamă îndeplinirea lucrurilor mari și de interes general, în special au aceea puțință spirituală, pe care o reclamă îndeplinirea atacerei de sub întrebare.

II. Nu numai în calea îndeplinirii lucrurilor mari, ci și în calea îndeplinirii lucrurilor mici se ivesc pedeci. O poți vedea și ști acesta fiecare viețuitor înzestrat cu pricepere.

Augmentarea fondului central arhidiececesan e fără îndoială un lucru pe cât de frumos, pe atât de mare, și de bună sêmă că în calea îndeplinirii lui încă se vor ivi fel și fel de pedeci.

Intre feliuritele pedeci eu consider de mai mari, două eventuale obiecțiuni. Una, că de ce unii preoți, și adevărații cei cu întregire relativ mare se contribuie pentru scopuri generale bisericesti, cu mai mari sume de bani, decât sumele cu care contribuie preoții cu întregire mai mică. Alta, că de ce se contribuie asemenea pentru scopuri bisericesti generale numai preoții cu întregire de salariu, și de ce nu contribuie pentru asemenea scopuri și preoții fără întregire de salariu.

La prima obiecțiune aș reflecta:

Deși suma, cu care un preot cu întregire relativ mare contribuie pentru cutare scop general bisericesc, e mai mare, — totuși el din suma de întregire ce-i compete nu dă mai mult, ci dă întocmai ca alt preot cu întregire mică, — fiindcă procentele cu care contribuie și unul și altul sunt egale, sau fiindcă contribuie în proporție egală.

La a doua obiecțiune aș reflecta:

Venitele acelor preoți ai noștri, cari nu sunt avisași la întregirea așa precum ea acuma se face, sunt venite de cari autoritățile noastre bisericesti, până la anumite margini pot dispune fără a vătămă interesele preoților respectivi, și fără a veni în orice-care conflict cu cei-ce au în mâinile lor frânele și puterea de stat. Deci autoritățile noastre bisericesti de sigur că vor afla modalitatea, ca și preoții fără întregire de salariu dela stat să contribuie pentru scopurile generale bisericesti, alătura cu colegii lor împărțâși de întregire.

Fii bisericesti noastre sperăm, că preoții fără întregire, având nobila ambițiune de a nu se lăsa îndărătul colegilor cu întregire, vor accepta bucuros modalitatea ce s'ar afla și stabili de sus și astfel vor depune și ei filelul lor acolo, unde l'ar depune colegii lor cu întregire de salariu dela stat.

Fii bisericesti noastre sperăm și aceea, că în cel mai apropiat viitor, competentele autorități bisericesti, spre desăvârșita delăturare a nedumeririlor vor căuta și vor afla și modalitatea, ca preoții noștri, fără considerare că capătă ei plata numai dela credincioși, sau capătă și dela stat, să contribuie pentru scopurile generale bisericesti toți, dela mic până la mare, în proporție egală.

Până când va sosi apropiatul timp, în care competentele autorități bisericesti să caute și să afle suspomenitele modalități, — până atunci noi preoții cei cu întregire de salariu dela stat, având receputa abnegațiune și trecere cu vederea, să depunem câteva procente ale sumelor întregitoare pe altariul cauzelor Maicei noastre bisericesti naționale.

Ungurii au frumoasă sentență: „Minden erény önfeláldozással jár”, care pe românește sună: Ori ce virtute e împreună cu orecare jertfire de sine.

Lucrul hotărât, că contribuirea preoților noștri, cu anumite procente a venitelor lor pentru scopuri generale bisericesti, e o virtute de primul rang, — și că această virtute reclamă dela preoții noștri o orecare jertfire de sine.

Acea jertfire de sine, după a mea părere e tare mică și ușor de făcut, și de aceea și zic cu totă căldura inimii mele, ca să o facem, detragând ceva din ce avem ca plată preoțescă spre a contribui pentru generale și salutare scopuri bisericesti. Cu atât mai vârtos se o facem, pentrucă numai pentru noi și urmașii noștri o facem.

Sunt sigur că pentru această mică jertfire de sine, ai noștri ne vor lăuda, la care a râvni eu nu țin de dejositor, streinii ne vor stima, urmașii noștri în slușba preoțescă vor rosti la adresa noastră, a înaintașilor lor, cuvinte de recunoștință, — și mai pe sus de toate conștiința noastră, imparțialul judecător al faptelor și lucrărilor noastre, ne va spune,

că am făcut lucru bine plăcut lui Dumnezeu și omenilor de bine.

Am și eu lipsurile și necazurile mele, după-cum vor fi având și colegii mei pe ale lor și îmi place și mie cruțarea și agonisela. Observ aceasta anumit pentrucă să nu creadă cineva, că eu am scris acestea, fiindcă, sau mă desfățez în bunătați, sau îmi lipsește recerutul spirit de cruțare și agonisela. Am scris având curat gândul, că numai făcând precum am spus, putem crea bisericesti noastre mult cercate un viitor mai bun decum e prezentul.

Manasie Iar,
preot gr. or.

Din România

(Sentimente frățesti). La adresa de mulțumită a senatului României pentru primirea cordială făcută delegațiunii române cu ocazia congresului orientaliștilor, dl ministru-president al Italiei a răspuns cu următoarea telegramă, adresată d. president al senatului României:

„Manifestațiunile de înaltă cordialitate, al căror obiect a fost deputațiunea română în momentul când ea depunea o corună comemorativă la piciorul colonei lui Traian, nu au fost de cât expresiunea reînnoită a simțimentului frățesc, care unește cele două țeri ale noastre.

Sunt fericit de a afla că aceste mărturisiri au găsit un ecou simpatic în Senatul României și mulțumesc Excelenței Văstre că a binevoit a mi le împărțâși.

Vă rog tot d'odată a primi asigurarea înaltei mele considerații și cele mai căldurose urări.”

Pelloux.

(Distincțiunea acordată d-nei Smara). M. S. Regele Italiei, la propunerea d-lui ministru G. Baccelli a distins pe d-na Smara cu medalia de argint Bene-Merenti a instrucțiunii publice.

(Studii comparative). Din opul „Igienă practică pentru usul mamelor de dr. Ecaterina Arbore 1900”, estragem următoarele date cu privire la populațiunea capitalei României:

De la 1880 și până la 1896, adevărații în cursul de 17 ani următori, Românii au avut 84,231 de născuți, ear ovreii 15,895, și au murit români 79,385 ear 8,709 ovrei.

Cu alte cuvinte media generală a creșterii populațiunii în curgerea de 17 ani (1880—97) a fost pentru români + 1,18, și pentru ovrei + 1,87.

Pe temeiul acestor cifre putem calcula, că pe când populațiunea română a Capitalei se va îndoii prin nașteri abia în cursul de 44 ani, populațiunea ovreie se va îndoii numai în cursul de 27 ani.

Acosta, învederat, fără ca să luăm în considerațiune emigrațiunea ovreilor din Galizia și Rusia sau așezarea ovreilor din Moldova în București.

Lăsând la o parte cestiunea emigrațiunii, pentru stabilirea căreia e neputincioasă igiena publică și privată, se ne mărginim a căuta cauzele atât de favorabile creșterii progeneritiei aborigene.

După părerea igienistilor noștri aceste cauze reșed pe dintregul lor în aplicarea preceptelor de igienă infantilă la populațiunea ovreie, care are obiceiul de a da toate îngrijirile posibile progeneritiei lor, pe când contrariu se observă la populațiunea română.

Revistă externă

Rusia la Marea-Negră

Din Sofia se depeșeză, că de câteva zile a sosit acolo o comisiune rusescă, compusă din generali, oficeri de stat major și oficeri dela marină pentru a inspecta portul bulgar de la marea negră, Burgas. Cu acesta se aduce de nou în legătură stirea, conform căreia principele Ferdinand ar fi înclinat, să cedeze Rusiei portul Burgas în schimbul unei sume anuale de două milioane ruble.

Simpatii pentru Anglia.

Se vestește din Athena, că acolo simpatii pentru Anglia au luat un adevărat caracter politic.

S'au celebrat în mai multe orașe servicii funebre pentru Englezii căzuți pe câmpul de luptă în Africa de sud.

În cercurile diplomatice din Athena se urmărește cu atențiune această mișcare anglofilă.

Cereri de voluntari pentru războiul din Africa — respinse.

Se anunță din Bruxelles: Cererile de angajare ca voluntari în armata Transvaalului sporindu-se de cât-va timp, Doctorul Leyds publică un comunicat spunând că nu este autorizat de către guvernul său ca să facă înrolări pentru serviciul Transvaalului. Oamenii nu pot fi deci înrolați în Europa pentru armata Transvaalului.

NOUĂȚI

Serbarea Bobotezei în Cernăuți.

Amintirea Botezului Domnului s'a sărbătorit în biserica catedrală din Cernăuți, precum spune „Patria”, cu o solemnitate mare și pompa cea mai strălucită.

Conform programului fixat s'a început săvârșirea sf. liturgii la orele 9 dim. de către Arhiepiscopul Vladimir, asistând I. P. C. Lor: Arhimandritii M. Calinescu și Juvenal Stefanelli. I. P. C. Lor: consilierii consistoriali D. Bejan și G. Hannicki și P. C. Lor: Dr. Popescu și I. Bendas.

Cântările liturgice au fost executate foarte frumos de către corul mixt al societății filarmenice „Armonia”.

Fiind Arătarea D-lui una din cele mai mărețe sărbători ale bisericesti noastre, a fost ca în fie-care an așa și de astă dată catedrala a înzicând ticsită de public. Au luat parte la această sărbătoare foarte mult popor și destulă inteligentă, îndeosebi dame, cele mai multe purtând falnicul nostru treicolor.

Îndeosebi au participat: tot clerul nostru din capitală în frunte cu corpul profesoral de la facultatea teologică condus de spectabilitatea Sa dl decan Dr. E. Voitschi. Presidentul țării bar. Bourguignon cu consilierii și amployații guverniali. Dl mareșal al țării I. Lupu. Consulul României dl Cogălniceanu. Consulul rusesc de Pantchoulidzev cu secretarul său. Generalul de Matt cu tot corpul ofițeresc, despre care trebuie să observăm cu deosebită plăcere, că arată multă simpatie față de toate sărbătorile noastre bisericesti, etc.

Finindu-se sf. liturgie la orele 10^{1/2}, s'a pornit procesiunea către locul sfințirii apei. La această procesiune s'a observat următoarea ordine: în frunte muzica militară, apoi miliția, tineretul de la diferitele școli, credincioșii cu stégurile breslelor și praporii bisericesti, episcopii și frații bisericesti cu făclii aprinse, corul pedagogilor, corul alumnilor seminariilor condus de dl rigoros I. Verenca; apoi preoții de la biserica sf. Nicolae și de la sf. Parascheva și toți cei aflători în capitală, îmbrăcați în vestimente bisericesti, arhiepiscopul Vladimir cu asistență, în fine diriguitorii amintite, nobilimea țării, notabilitățile orașene și poporul credincios.

Sosind procesiunea în ordine exemplară la locul frumos decorat, unde se obicinuesc a sfinți apa, a fost această întâmpinată de o mulțime imensă de oameni, cari profitând de timpul deosebit de favorabil, au alergat cu mic cu mare, tineri și bătrani, ortodox și străin să asiste la această măreță sărbătoare.

Intre hubuitul tunurilor și salvele date de miliție la momentele cele mai sublime, s'a săvârșit cu adâncă pietate sfințirea de arhiepiscopul Vladimir.

În atențiunea preoților noștri. Ni-se scrie, că umblă agenți pe sate și seduc cu momeli preoțiunea noastră.

Anume ni se scrie, că acei agenți se insinua ca exmiși ai unor institute din patria noastră, cari pentru anumite sume de bani le completează studiile cu 8 clase gimnasiale.

Facem atență preoțiunea noastră să se ferescă de asemenea agenți, și aceia, cari din îndemn nobil pentru o calificățiune mai

înaltă doresc a 'și completa studiile, să se adreseze ca și până acuma cu cerere către autoritatea bisericească, care apoi le va da îndrumările cuviincioase.

Sfințire de biserică. Dl Ioan Popa, cand. de preot, ne comunică următoarele: În Chezdi-Vasarheiu există câteva familii ortodoxe române, care au avut o biserică într-o stare foarte slabă, ruinată, dar reparându-se în vara anului trecut pe atât de frumoasă este de prezent, așa încât cu drag pôte să între întrînsa ori și cine s'e o privescă. Repararea s'a făcut la stăruința dlui protopresbiter al tractului Treiscaune Dimitrie Coltofean. Merită apoi o deosebită mulțumită și recunoștință dl Francisc Molnar, episcop al sus numitei biserici și hotelier, care deși este rom. cath., fiindu-i soția rom. gr.-ort. numai a stăruit la înnoirea casei lui D-zeu, ci a jertfit și dela sine o sumă frumoasă. Sfințirea bisericeii s'a făcut Duminecă în 19 Decembre st. v. 1899 prin dl protopresbiter Dimitrie Coltofean, și preoții Alexiu Popoviciu din Sepsi-Sângiorz și Georgiu Furtună din Covasna, fiind de față și mai mulți oficeri români staționați acolo, militari români și mai mulți inteligenți români. După săvârșirea actului, oșpeții s'au întrunit la prânz în casa ospitală a vrednicului episcop Molnar, căruia i se aduce mulțumită și pe calea acesta pentru jertfele aduse pe altariul casei Domnului.

Societatea geografică română din București a numit ca membru activ al său pe dl Silvestru Moldovan.

Fapte marinimose. On. Direcțiunea a Cassei de păstrare (reuniune) în Seliște, în ajunul Nașterii Domnului din a. tr. a împărțit între elevii școlii noastre vestimente în valoare de una sută floreni.

Pentru această nobilă faptă, în numele elevilor s'eraci, cari au fost împărțiași cu vestimente, mă simt plăcut îndemnat să esprim mulțumită susnumitei direcțiuni.

Mai departe dl v-notar din loc, Ioan Chirca, din incidentul onomasticeii d-sale, tot în acest scop a donat 3 fl., pentru cari de asemenea exprim mulțumită. Seliște, la 8/20 Ianuarie 1900. Dumitru Lăpădat, director școlar.

Balul casinei internaționale, ce s'a ținut la 20 Ianuarie st. n. în sala dela „Gesellschaftshaus“, a fost unul dintre cele mai succese, atât ce privește arangiarea salei cât și ce privește petrecerea însăși. Peste 400 de persoane au luat parte, între cari și o cunună frumoasă de dame și damicele române. Toaletele au fost bogate și variate. Balul l'a deschis dl colonel Kemenovici cu grațioasă d-nă Kerczek, soția Ex. Sale dlui F. M. L. cavalier de Kerczek, căreia i-s'a dat un bogat și frumos buchet. Balul a fost onorat cu prezența Ex. Sale dlui F. Z. M. Emil Probst de Ohstorff, comandantul corpului 12 de armată, a Ex. Sale dlui F. M. L. Cerri, comandant de divizie, a d-lui general Proschinger, a d-lor coloneli etc., cu un cuvânt a tuturor fruntașilor militari și civili.

Reușita splendidă a balului se atribuie în primul rând comitetului arangiator, în care partea leului a avut-o simpaticul locotenent dl Schnabel.

Sigilul lui Iancu. O prețioasă reliquie a primit zilele acestea biroul Asociațiunei, pentru a se păstra în viitorul muzeu: sigilul lui Avram Iancu. Sigilul a fost găsit în grădina țeranului Jurca Rusan al Tocului din comuna Blășeni, lângă Brad. În această grădină se oprise odată Iancu pentru a scrie o epistolă. A scris-o la o masă în grădină și acolo s'a pierdut sigilul, probabil în erbă, căci ori cât l'a căutat, nu l'a aflat. Cu câți-va ani înainte însă, arând în grădină a fost aflat sigilul, er acum proprietarul l'a dăruit Asociațiunei.

Panică în teatrul național din Iași. Sâmbătă seara, pe când un numeros public asista la reprezentația dată de d-ra Agata Bărsescu la teatrul național din Iași cu piesa Eva, la actual al treilea (ora 12 jum. noptea), tubul calorifer a făcut explozie.

Mulțimea a început a striga „foc“ și s'a produs o mare panică. Lumea îngrozită lerga spre esire, uade era o învâlmășală de

nedescriș. Multe dămne au leșinat; tot așa și d-ra Bărsescu.

Reprezentarea s'a suspendat și cu multă anevoință s'a putut liniști publicul, care se aflase într-o situație foarte primejdioasă.

Grevă. Din Austria se semnalază o mare grevă a minerilor de cărbuni, cu deosebire în Boemia și Silesia crește într-una numărul greviștilor. În Brtix, Maltheusen, Kotesau și Nürsau au fost mari adunări de lucrători, în care au decis să sisteze lucrul. Lipsa de cărbuni s'a simțit îndată, așa că societatea de mine pe acții vest-bohemă a oferit muncitorilor urcarea lefilor, numai să se abțină dela grevă, dar acestia au refuzat ofertul. A fost recuirată și miliția.

Violarea secretului epistolar. În comisiunea bugetară a parlamentului din Berlin, cu ocazia dezbaterii bugetului postei, deputații Hasse, Lieber și Müller s'au plâns, că în circulația postală cu Austro-Ungaria funcționarii de postă austro-ungari violă secretul epistolar. Secretarul de stat Podbielski a răspuns, că până când nu se vor aduce dovezi, trebuie să presupună, că secretul epistolar e păzit în strâinatate.

Pentru limpezirea acestei acuse șeful poștelor austriace, Neubauer s'a adresat către direcțiunea poștelor germane, pentru a-i se trimite datele referitoare la această afacere.

Client ucigaș. În Cassino, aprópe de Neapole s'a întâmplat o dramă sângerosă. Un acusat cu numele Frangelli, nemulțumit cu apărarea avocatului său Rocchet, îl străpunse cu un pumnal. Pertractarea s'a sistat și avocatul rănit de moarte a fost transportat la locuința sa.

Luptă între finanți și producători de tabac. Se telegrafază din Becichereculmare: Mai denuzi au transportat din Katalinfalva recolta tutunului la Becichereculmare. Finanții au eșit în comuna Katalinfalva, pentru a face inspecțiile prescrite de lege, pe la casele sătenilor. Aeeștia însă au primit pe oșpeți cu hârlețe și sape, așa că numai cu mare greutate au putut scăpa finanții din mâinile țeranilor. La știrea acesta au plecat 60 finanți și 20 gendarmi și așa domolindu-se spiritele au făcut perchisiții domiciliare, dând de o mulțime de contrabande. Sătenii din comuna numită își vor perde deci concesiunea de a mai cultiva tabac, pentru aceea au și făcut ei rezistență la început. Lucrul acesta s'a mai întâmplat acolo înainte cu 10 ani, când au bătut de moarte pe 2 finanți, ear pe alți doi i-au răstignit.

A apărut: „Extras din tarifele de postă și telegraf valabile dela 1 Ianuarie 1900“. Fiind tarifele anterioare în multe privințe esențial schimbate în urma introducerii valutei de corone, extrasul acesta e de cel mai mare folos pentru birouri și privați. Se pôte procura dela librăria archidieceșană cu prețul de 20 fileri.

Domnișoră farmacistă. Emancipării femeilor s'a deschis un nou teren de activitate prin exemplul dșorei Polysania Penagiotidon, care dupăce a ascultat filologia și medicina, mai în urmă a luat diploma din farmacopie și și-a deschis în Athena farmacie proprie. De prisos pôte a mai adauge, că întreprinderea ei se află într-o stare înfloritoare.

Prelegeri economice în Seliște. Comisiunea economică a comitatului Sibiu va ținea cu ajutoarele primite dela înaltul minister r. ung. de agricultură și cu binevoitorul concurs al Reuniunei române de agricultură din comitatul Sibiului, în comuna Seliște în sala cea mare a școlii în zilele indicate mai jos la orele 4½—5½ p. m. prelegeri pentru economi cu următorul program:

1. Duminecă în 28 Ianuarie a. c. st. n. „Despre prăsirea pomilor“. 2. Duminecă în 4 Februarie a. c. st. n. „Despre cultura pomilor“. 3. Duminecă în 11 Februarie a. c. st. n. „Despre culesul și păstrarea pómelor“. 4. Duminecă în 18 Februarie a. c. st. n. „Despre întrebuintarea pómelor“, de dl Dumitru Comșa.

5. Duminecă în 25 Februarie a. c. st. n. „Rentabilitatea stupăritului, Regina, albi-

nele lucrătoare și trântorii. Nutrirea și activitatea albinelor (faguri—miere). Coșnițele obicuinute (imobile). Stupina.“ 6. Duminecă în 4 Martie a. c. st. n. „Coșnițele mobile. Coșnițele mixte. Morburile și inimicii albinelor. Recusite de stupărit. Lucrări de primăvară în stupină, de dl Romul Simu.

7. Duminecă în 11 Martie a. c. st. n. „Cultura sparangielului și a ciupercilor“. 8. Duminecă în 18 Martie a. c. st. n. „Testamente și donații în cas de moarte.“ 9. Duminecă în 25 Martie a. c. st. n. „Contracte de moștenire și de susținere“, de dl Ioan de Preda.

Acésta se aduce la cunoștința economilor din cercul Seliștei cu acel adaus, că e în interesul propriu a lua parte la aceste prelegeri în număr cât se pôte de mare, cu atât mai vârtos, cu cât pentru participarea la prelegeri nu e a să plăti nimica. Sibiu, în 22 Ianuarie 1900. Pentru comisiunea economică comitatensă: Reissenberger, președinte.

La „Reuniunea română de înmormântare din Sibiu“ s'au mai înscris: d-na Iustina Olariu n. P. Barcianu; Ioan Sinu, propr.; Dafina Sinu n. Roșca; Ioan Moga, ospătar; Elena Moga n. Măndreanu; Nicolae Simtion, tipogr.; Ioan Mihălțian, econ.; Ana Mihălțian n. Simtion; Rebeca Wolff; Elena Roșca n. Popp; vęd. Elena Popp născ. Petruța; Lazar Popovici, ziler; Simeon Muntean; Lazar Țerean, Ana Țerean n. Simtion; Petru Bădilă, econ.; Luca Dușe, cojocar; Maniu Cioran, măcelar; George Simtion sen., ec.; Maria Simtion n. Vinca; Ana Iordan născ. Avrigian; Nic. Apolzan, ec., Paraschiva Apolzan născ. Nicula; Nic. Jándrea, ospătar; Elisabeta Jándrea născ. Nicolau; Mihail Bolta, sodal cismar; Ioan Oprisor, sodal cismar; vęd. Eva Stanca n. Stoica; George Poplăcian sen., măiestru măcelar; Ioan Ardelean, cursor de cancelarie; Ioan Pop Reteganul, inv. pens. și red.; Iustina Greavu născ. Popp, Elena Petru Jándrea, Eva Ilie Vintilă, Maria Toma Moldovan, Maria Ilie Stanciu, Maria Ioan Feldiorean n. Vélc, Nic. Mocean, Maria N. Mocean, Petru Avrigian, Salomie P. Avrigian, Ana Roșca, Silvia Dr. Barcianu născ. Olteanu; Ioan Maroși, Rosalia Maroși, Leontin Simonescu, secretar metropolitan; Sofia Simonescu n. Ionescu, adoptată Marcu, Iosif Marcu sen., pardositor; Paraschiva Marcu n. Bendorfean; Maria Simtion n. Henteș, Maria Cunțanu n. Popp, Ioan Ganea, măiestru cojocar.

Membrii înscriși cu taxa în restanță sunt rugași a achita taxa de înscriere cu 1 fl. cel mult până Sâmbătă, la amezai, de óre-ce numai cei cu taxa solvită vor fi admiși la adunarea generală constituantă, ce se va ține Dumineca viitoare.

Notiță literară.

Anunțăm următoarele aparițiuni mai noue: Protocolul adunării generale a IX-a a Reuniunii învățătorilor români dela școlele confesionale din protopopiatele Arad, Boroșineu, Buteni, Chișineu, Hălmagiu, Radna și Șiria, ținute în Moneasa, la 15 și 16 Iulie n. 1899. Cuprind date oficióse despre decurgerea adunării, starea reuniunii și lucrări de valoare din sfera pedagogiei. Remarcăm: Interesantul cuvânt de deschidere, de presid. prof. Teodor Ceontea, „verbul activ și timpurile sale principale“, prelegere practică cu cl. III de I. Tissu; „predarea aritmeticeii“ în școla poporală, disertațiune de I. Groșoreanu; „România“ lecție practică cu cl. V. de Prot. Givulescu; „rolul inv. conf. ca educat. poporului“, disert. de V. Suciu; „zicerea simplă“ desvolt. prin determ. circ. de mod., prelegere pract. cu cl. IV. de D. Bouariu; „muzica în școla poporală“ de N. Vidu; „învățătorul și agricultura“ de D. Micu; „școlele de repetițiune și folosul lor“ de P. Vancu.

Prețul 40 fileri. Editura Reuniunei. Recomandăm acest op în atențiunea d-lor învățători.

„Fóia Pedagogică“, nr. 1 din 1900 cu următorul cuprins: Reforma în învățământul din istoria naturală în școlele poporale, de Dr. D. P. Barcianu. — Modele de lecțiuni: Avram și Lot, (Lecție din istoria biblică pen-

tru cursul II), de înv. Ioan Pavel. — Din literatura școlară. — Răspuns la recenziunea dlui Dr. P. Șpan asupra broșurii: „Religiunea în „școla veche“ și în „școla nouă“, de Dr. P. Barbu. — Informațiuni. — Felurimi. — Invitare la abonament. — Corespondență.

În stabilimentul cartografic „G. Freytag et Berndt, Viena VII/I Schottenfeldgasse 64 a apărut un atlas-limbistic al Austro-Ungariei, cu 6 harte și text, după profes. A. L. Hickmann.

În lupta întepită actuală, ce decurge între diferitele naționalități ale monarhiei, mai ales între Cehi și Nemți, e de o importanță deosebită pentru ori-cine a cunoște în mod intuitiv teritoriul de expansiune al popórelor, ce compun imperiul austro-ungar, și pe baza datelor acestora a-și face o iconă clară asupra șanselor de luptă pentru viitoriu.

Atlasul acesta are în frunte un articol cu date statistice geografice, interesante atât pentru politic cât și pentru statistic. Din acesta vedem că popórele principale ale monarhiei sunt: Nemții, Slavii, Maghiarii și Românii. Nemții stau în frunte atât în privința culturii cât și a numărului, căci deși Slavii sunt mai numeroși și ar veni puși la locul prim, ei sunt împărțiași în mai multe ramuri atât cu privire la limbă cât și în privința culturală, apoi n'au o limbă scrisă comună. Al 3-lea popor mai numeros sunt Maghiarii și al 4-lea Românii. Raportul în %, ce-l presintă diferitele naționalități e făcut pe baza recensământului din 1890, când a fost luată de basă limba de conversație, deci datele nu sunt de tot exacte. Românii din Ungaria formăză 14.9 % a populațiunei, cei din Bucovina 0.9 % din populația Austriei; Românii în întregă monarhia fac 6.4 %.

— Prețul acestui atlas e 1 cor. și se pôte procura de la firma de mai sus.

VARIETAȚI

(Heliograf.) În stările despre resboiul anglo-bur se amintește adeseori, că comandanții englezi comunică între sine cu heliograf. Puțini sunt însă, cari știu ce însemneză terminul acesta, deci nu va fi de prisos o scurtă explicare a aparatului acestuia. Heliografu e cel mai eștin, mai simplu și mai sigur aparat, care face posibilă comunicarea unei armate împresurate de inamic, cu trupele ce-i vin în ajutor. Armatele care voesc să comunice, așeză fie-care câte o oglindă pe o mescuță cu trei picidre. Oglizile trebuie așezate așa, ca să arunce împrumutat preste olaltă câte un mănunchiu de raze. Dup'aceia se pune lângă oglindă un soldat, care dă semne și un oficer cu o lupă. Soldatul pôte prinde lumina proiectată cu șapca și așa se nasc literele. La litera A sisteză odată lumina, la B de 2-ori, la C de 3-ori după olaltă și între 2 cuvinte firește va acoperi lumina timp mai îndelungat. Noptea și pe timp nouros nu se pôte folosi măiestria acésta. Afară de aceea mai e anevioasă, fiindcă răpește mult timp, dar are avantajul, că se pôte continua mai multe óre și inimicul care se află între cele două armate nici nu viseză despre comunicarea lor. Cele mai mari succese cu heliografu le-a obținut lordul Roberts în resboiul afgan, când a grăbit întru eliberarea corpului de armată asediat în Kandahar în distanță de 75 klm. și în 4 óre a primit dela cei închiși un anunț de 207 cuvinte. Heliografarea o folosește numai armata engleză, de órece limba engleză cu multele ei cuvinte monosilabe e foarte acomodată pentru acésta.

(Popóre fără săruturi.) — De sigur va interesa pe mulți să afe că în Japonia, în China, în India, amorezații nu se sărută, deși chinezile, japonezile, etc. au buze frumoșe și se pricep să ridă cu grație. Unui amant nu i trece prin cap să atingă buzele iubitei lui.

Nu numai atât: mama își stränge copilul la sîn, dar nu l sărută nici odată. În această privință, popórele de la tropice, au aceleași apucături ca și cele din regiunile cele mai nordice.

Talie de mătase

fl. 2.40

și mai sus! — 4 metri! — trimisă franco și vămuită! Mustre cu întorcerea poștei; tot astfel și din „Mătase-Henneberg“ neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 pr. metru.

G. Henneberg, fabricant de mătase (lif. de curte ces și reg. Zürich. [4]1—7

Onóre aceluia, cui se cuvine!

Domnului Franz Wilhelm, farmacist, Neunkirchen lângă Viena i-se scrie cu datul 11 August 1897 din Altona:

Sum deja de 70 de ani și am suferit de 10 ani de reumatism precum și de hemoroide și nu puteam afla nici un remediu. Numai tea D.V. Wilhelm pentru curățitul sângelui antiartritică antirheumatică m'a curat în 3 săptămâni total de durerile mele. Vă exprim D-Vóstră și contesei, despre a cărei scrisóre am cetit în jurnale, cea mai sinceră mulțumită.

Cu totă stima [6] 1 --7

Christ. Ackermann, rentier,

Altona lângă Hamburg, Reichenstrasse 6.

De vânzare în toate farmaciile.

Deposit principal: la farmacistul I. G. Molnar, Sibiu.

Nr. 603/899

[2] 3—3

Concurs repețit

Pentru ocuparea postului de capelan lângă parochia Ioan Nicora în parochia de clasa III. Lupșa, protopresbiteratul Lupșei, pe baza ordinului Ven. consistor archidiececan dtto 19 Ianuarie a. c. Nr. 401 B. se escrie al doilea concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman“.

Venitele împreunate cu acest post sunt jumătate din venitele parochiale ce fac fl. 404 50 la an, éra cealaltă jumătate compete pe parochia conform concludului sinodului parochial din 21 Decembrie 1897.

Doritorii de a reflecta la acest post au a-și înainta cererile concursuale la subsemnatul oficiu protopresbiterat instruite cu documentele reperate de Regulamentul pentru parochii din 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial. — Oficiul protopresbiterat rom. gr.-or. al Lupșei.

O f e n b a i a, în 18 Decembrie 1899.

Ioan Danciu,
protopresbiter.

Nr. 856/1899

[3] 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroch de cl. III. din comuna Păuca, prpresb. Mercurei, se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post — statorite prin sinodul parochial la 1 Decembrie a. c. sunt 403 fl. 59 cruceri.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și trimite cererile lor, instruite conform normelor prescise, subsemnatului oficiu protopresbiterat în termenul deschis.

M e r c u r e a, la 24 Decembrie 1899.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al tractului Mercurei, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

I. Droc,
protpresb.

Redactor prov. Dr. Elie Cristea.

Din Tipografia și librăria archidiececană, Sibiu, se pot procura:

Pribeag

de

Ioan Iosif Sceopul.

Prețul broș. 1 cor. 50 fl.

De pe la noi,

nuvelete de

D. V. Păcățianu

1889—1891.

Prețul broșat 2 corone

Din tainele vieții,

novele și schițe

de

Margareta Moldovan.

Broș. à 2 cor.

Din vremuri apuse,

de

Judita Secula născută Truța.

Broș. à 1 cor.

In Tipografia și Librăria archidiececană au apărut

Treptele formale

ale

învățământului

de

Dr. Petru Șpan.

Prețul 1 C. 60 fl

Se pot procura din

Librăria tipografiei archidiececane Sibiu.

In Tipografia și librăria archidiececană Sibiu, se află de vânzare:

Cuvântări bisericesci

de

Dr. Theol. George Popoviciu
protopresbiter ort. român în Lugos

broș. à 3 cor., sau lei 3.50.

Religiune și știință,

disertațiune

de același autor

broș. 50 fl.;

și

Cuvântări bisericesci

de

Massillon, episcop de Clermont și membru al acad. franc.

traduse prin

Ioan Genț

paroch gr. cath. în Haieu,

Tom. I broș. 5 cor. sau lei 6.50

In Tipografia și librăria archidiececană, Sibiu, a eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Drepturile, datorințele

și

responsabilitatea membrilor de direcțiune,

de

Alfred Kormos

traducere de

Constantin Popp, funcționar la „Albina“.

Prețul broș., inclusive porto postal, fl. 1.60

10
juvaere
de argint veritabil

dimpună cu

un orologiu

remontoir de argint

numai cu

fl. 7.75 sau Cor. 15.50.

10
juvaere
de argint veritabil

dimpună cu

un orologiu

remontoir de busunar

de argint

numai cu

fl. 7.75 sau Cor. 15.50.

1 Orogium remontoir de argint veritabil, construcțiunei nickel de Svițera cu capace gravate de argint (conform ilustrațiunei de mai sus, dar la cerere și mai mare sau mai mic) umblă într'una 30 ore punctual până la un minut.

1 Lanț de cias argint veritabil facon de Paris.

1 Medaile la lanț din argint veritabil.

1 Ac de cravată din arg. veritab. cu velocipedist

1 Inel Modă argint veritabil (o fâșie de hârtie rugăm a trimite ca mustă)

5 bumbi argint veritabil, de mangete, guler și cămeșe. —

Aceiași garnitură cu orologiu de argint remontoir pentru dame și pentru cei 5 bumbi de mangete, guler și cămeșe

1 Broș de argint veritabil

1 Brasetă „ „

2 Cercei „ „

laolaltă

→ fl. 8.20 sau Cor. 16.40. ←

La fiecare garnitură se dă gratuit un toc de piele și o oglindă, inventată acum de curând (în miniatură).

Se trimite cu rambursă sau trimițându-se suma înainte

ÎNFIINȚATĂ
1873.

E. Holzer,

Liferantul Asociațiunii Funcționarilor de stat ces. reg. austriaci etc.

Asortiment de orolage, juvaere en gros

KRAKAU, STRADO 18, (Oesterreich).

Cataloge bogat ilustrate cu orolage și obiecte de aur, se trimit la cerere gratis și franco

Se caută agenți!

La Librăria Tipografiei archidiececane, se află spre vânzare:

Amicul poporului

de

T. Vuculescu, pretor.

O carte neapărat de lipsă pentru fiecare cetățean și cu deosebire pentru fiecare plugariu; cuprinde o mulțime de sfaturi în astfel de cause judecătorești și administrative, cari pot obveni fiecărui om.

Prețul unui exemplar 1 cor.; trimis cu posta franco 1 cor. și 10 bani.

Caractere morale,

exemple și sentințe, culese din istoriile și literaturile poporilor moderne și vechi

de

Ioan Popea, prof.

O carte instructivă și pe lângă acesta și o lectură foarte plăcută, n'ar fi ertat să lipsescă din nici o bibliotecă.

Prețul unui exemplar cor. 2.50; trimis cu posta franco 2 cor. 60 bani.

Avem de vânzare următoarele scrieri de

Teodor V. Păcățian:

Principiile politice, după Dr. F. de Holtendorff broș. à fl. 2.—

Libertatea, traducere după I. Stuart Mill broș. 1.—

Lupta pentru drept, trad. după Dr. R. de Ihering broș. „ „ 1.—

Cu trimiterea prin postă plus 5 cr.

Tipografia și librăria archidiececană,
Sibiu.

Editura și tiparul tipografiei archidiececane.